

שירה, גיטרה ונשים

כאשר נסע מוטקה דגן (שלושים פלוס אך רק במיקצת) הוא היה סתם עוד זמר וגיטאריסט ישראלי אחד. ככימיקט-שנתיים שהוא שוהה באירופה הפך מוטקה, ממש בניגוד לרצונו, לסמל של ישראל הבהומית — וזאת, בעיני נערות-הזוהרה, הפרובות והיהודיות הטובות של אמסטרדם ובריסל.

כי מוטקה, שבתר דווקא בהולאנד בתור בסיס, ובאירופה המערב רבית בתור שדה-פעולה אמנותי, אינו מנסה לעשות לעצמו פילוסופיה. הצעיר בעל המוצא המארוקאי, תושב טבריה שהפך לאיש-בוהימה תל-אביבי ולאחר מכן — לחייל קרבי בטרם צאתו לחפש מזל בגולה — מעוניין רק בדבר אחד: בגיטרה שלו. "כשאני לא מחפש על חתיכות" הוא מוסיף לאחר הרהור שני. מוטקה רואה באמסטרדם את התגשמות-חלומותיו של כל צעיר ישראלי היוצא לחו"ל לחפש את המזל — ואת נשותיו. "פעם דיברו על שחדיה; אחרי זה — על לונדון, פאריס, היום אין מקום לצוד ולהצליח כמו אמסטרדם, הוא מדגיש בגאווה גלווייה. כי אמסטרדם מאירה לו פנים. לו — ולאפי הזרים הבאים לעיר ההולנדית הקרה וחמת-המזג.

מסביר מוטקה: "כאן יש הרבה יותר נערות צעירות מחתיכים מבוקשים. בכל קפה או מועדון-לילה יושבות שלוש חתיכות על גבר אחד. ישראלים הם מלכים: אלילים מעוררים התלהבות בשל חום השעיר, שיערם השחור, קומתם הגבוהה — וגישתם הייודותית."

בין כל המלכים-הישראלים הללו בולט מוטקה דגן — מלך המלכים של חתיכות-אמסטרדם.

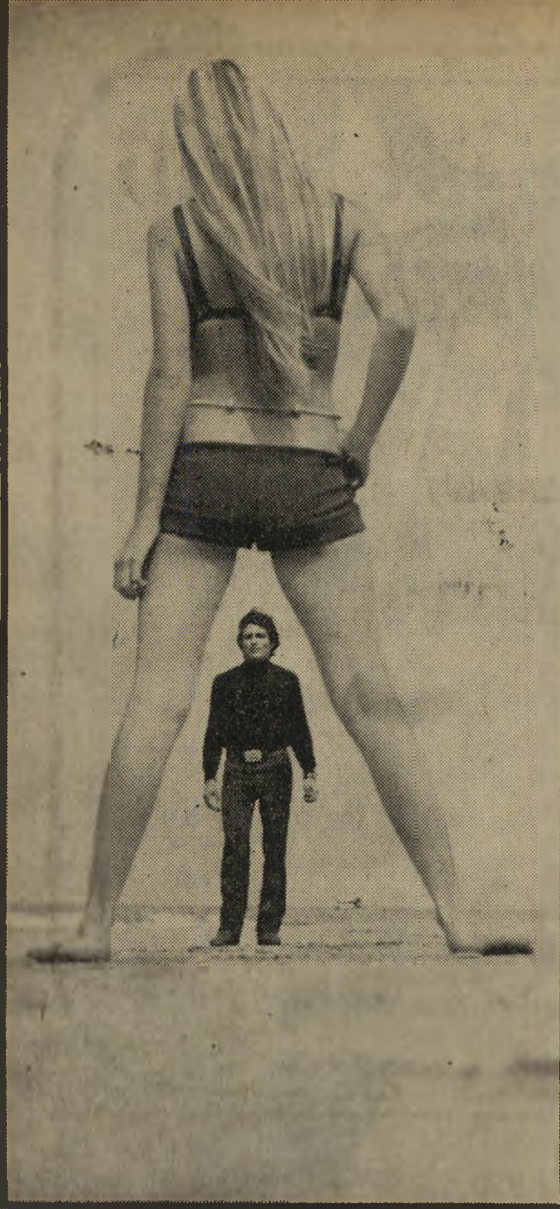
כי מוטקה אינו ישראלי רגיל. אמן אמיתי המקדיש את כל כוחו ומירצו לזימרה ולגיטרה. אין הוא מוכן לערוב בין שירה לבין בילוי — ודקא משום כך זכה להערצתן של הצעירות. הוא לא מנסה לפתות אותנו בגיטרה שלו, אמרה אחת מהן, השבוע, לכתב העולם הזה. "הוא סתם אמן וגבר של ממש."

השבוע עלה לצרפת, לסיים את עיסקת-תקליטו ארוך-הנגן הראשון, היוצא לאור בחברת סי.בי.אס., חברת-התקליטים הגדולה השלישית בעולם. תקליט, שאת עיבודו הכין עבורו מלחין גרמני ופרוי-ישראלי צעיר — וולפגאנג גרי.

התקליט — שעדיין חסר שם — יעלה את מוטקה לשורה אחת עם זמרים בינלאומיים שהופיעו תחת כותרת-החברה, אנשים כגון איב מונטאן, ז'ורז' בראסאנס ועוד.

מוטקה עצמו — המוצג כאן כ"זמר בינלאומי ואורח ישראלי" — אינו מתרגש. שלושה תקליטים קטנים והופעות בבליה בחברתם של מארי לאפורה, סשה דיסטל ומוריס בירו כבר הכינו אותו לתהילה. ובין כה הוא מתכוונן למסע לברזיל, שם חתם על חוזה עם הטלחיונה.

"דבר אחד ברור", הוא מסכם, "אם אגיע באמת לפיסגה — לא אשנה את אורח-חיי. אמשך להקדיש עצמי לגיטרה, לזימרה — ולנשים."

מוטקה דגן וידידה בהולנד

שואל הקצין במרכז הקשר את מפקדו. "לא", אומר המפקד, "היא לא נכונה." "אומרים", מתעקש הקצין, "שיחד עם מכ" שירה-הקשר שהוחרר לראשו, הוכנסה לשם גם פצצה, שיכולה להתפוצץ מתי שנרצח." הראש הוא ראשו של מדען אמריקאי (גרגורי פק), שנשלח לסין כדי להשיג נוסחה של אנזים מיוחד במינו, שישנה את חיי האנושות ופתור את בעיית העוני. לפני צאתו לסין הוחרר לראשו מכשיר-קשר מיוחד, המעביר לארצות-הברית, דרך לוויין הסובב מעל שמי סין, כל שיחה, כל תנועה מסביבו. זהו גם האמצעי היחידי שיוכל להציל אותו מגוב האריות שלתוכו נכנס. מה שהוא לא יודע, זה שהמכשיר יכול גם לפוצץ אותו בשעת הצורך, אם ייתפס על-ידי מארחיו.

נוכח רביד

קריירה — בגלל סוסים

בשעת השיחה המוזכרת לעיל, נמצא ה' מדען בביתו של היושבי-ראש, ומשוחח איתו בדידות — על אנזימים. "אילו היתה ה' שמועה נכונה", מוסיף הקצין, השופך את שיחו לפני מפקדו, "היינו יכולים עכשיו להרוג שתי ציפורים במכה אחת." כלומר — לפוצץ את השליח ואת היושבי-ראש היושב לצידו. "אבל השמועה אינה נכונה", עונה לו המפקד — והולך להעביר את הרעיון לממונים עליו.

מהקיבוץ לקיבוץ

הקיבוצניקים הולכים ומשתלטים על עור לם התיאטרון והקולנוע. כל פעם מתגלה קורבן חדש שעזב את הרפת, או הדי, או המסעים, ועכשיו הוא משהו אחר ל' גמרי על הבמה או המסך.

אחת מיוצאות הקיבוץ הללו היא רחל רביד, העומדת להפוך בזמן הקרוב לכוכבת, בעזרת שני סרטים בכיכובה, העתי-דים להיות מופקים בקרוב, אם ירצה השם ועוד כמה גורמים.

היא לא עזבה את הקיבוץ בבת-אחת. קודם היא שיחקה בבימת הקיבוץ. בימת הקיבוץ היא בדרך כלל בימה דמוקרטית, ששורות ביטוי לכל אחד. לכל הצ'חדשים, חדשים, המתחלפים ל'תחליפים.

היא גמרי ל'תחליפים. היא גמרי ל'תחליפים. היא גמרי ל'תחליפים.

היא גמרי ל'תחליפים. היא גמרי ל'תחליפים. היא גמרי ל'תחליפים.

היא גמרי ל'תחליפים. היא גמרי ל'תחליפים. היא גמרי ל'תחליפים.

אנשים

אבא אבן נהל

שלושת אלפים ערבים מכפרי המשולש התאספו השבוע בכפר טייבה בכדי לשמוע את שרה-החוק **אבא אבן**, אשר עמד להו' פיע שם באסיפה מטעם המערך. אולם לאחר שעתיים של ציפייה הגיע מבוהל למקום מזכירו של השר, הודיע שהשר אינו יכול להופיע. הסיבה האמיתית לאירוטעת השר, שלא פורסמה, היתה פחד פיתאומי שתקף

הליגה הלאומית בין הכח רמת-גן למכבי פתח-תקווה, וזה לשאגות-כזו מהצופים, בי סיסמאות-קרב שאינן עולות בקנה אחד עם מאמצי קליטת העלייה

ארצות מסך-הברזל. ● חחיות מסוג אחר עברו על משתתפי ההצגה ירושלים שלי בחאן הירושלמי. עם תום אחת ההצגות הת-קיימה מאחורי הקלעים פגישה נרגשת בין מלאך-הצנחנים **אסתר ארדיטי-זינגר**, שהתפרסמה במלחמת ששת-הימים, לבין **גאולה נובי**, המגלמת את דמותה על הבמה. התחיה השנייה של המשתתפים: ב' תום אותה הצגה הזמינם בעל מוסעדת אל-מאסודה במזרח העיר לארוחה תגיגית חנימ, הסיבה: המיסעדה מוכרת כאחד הקטעים במחזה. ● צלמי-טלחיונה ועיתונאים זרים לרוב חיכו השבוע על מדרגות בית-העיתון נאים בתל-אביב, משעות הבוקר עד שתיים אחר הצהריים, לקצין הליחי שנועד לקחת אותם לקנטרה. שם ביקשו להנציח את מע' מד החזרת גופות החיילים המצויים לידי צבא מצרים. כאשר האיש לא הופיע, החליטו כי אויבם הוא הכוס של ההסברה הצבאית. אלוף-מישנה **רפאל אפרת**, שהוא דובר צה"ל, והיפנו את כל חמתם כלפיו.

איתו לפני צאתו לדרך, מחשש שמא יפריעו לו בנאומו וירגמוהו באבנים בכפר בו יש אודה גדולה לרק"ח. ● אחר שהזמן להר' פיע ונעדר היה שרה-הביטחון **מושה דיין**. הוא הזמן למסיבת הפתיחה של המיסעדה החדשה סקוטש האוז ביפו, אך לא הופיע כיוון שהיה טרוד בענייני משרדו. הוא הר' פיע למחרת הפתיחה, היה החותם הראשון בכפר האורחים של המיסעדה. ● בעל ה' מיסעדות והמכונים, מר עולם לשעבר **רפ"א אל-הלפרין**, וזה השבוע לתביעה משפ' טית לא נעימה ביותר. אחד המתאמנים ב' מכוני הגידור שלו נפגע בעת אימון, ולא יהיה מסוגל לעבוד, לטענתו, שישה חודשים, עבורם תבע התלמיד נויקין בסך 5000 ל"י. ● ספורט אחר בו אירעו נזקים בגוף הוא הכדורגל. השבוע הגיעה האלימות במגרשים לשיא חדש, כשאוהד כדורגל בשם **מרדכי רזניק**, בן 53, נפגע על-ידי נידת משטרה שחילצה את שופט המישחק בין הפועל כפר סבא למכבי נתניה, **אהרון שושני**, מידי קהל זועם. השופט יצא בלי פגיעות, אך רוניק נפטר מפצעיו. ● שופט אחר, **איי זיק כהן**, שהוא עולה מרוסיה, הו' כית שלא כל עולה מתקבל באהרה בארץ. כהן, ששפט במישחק

המיתון הרס, המיתון בנה

תקריות שהעלו את עלייה מסתם שחקנית למשהו רציני באמת, והיא שורבכה לשני רוריה נוסח איטליה, כאשר סירבה להופיע מעורטלת לפני מצלמות עיתונאים לפי בק' שת פליני הגדול. הסירוב גרם לריב, הריב גרם לכתורות בעיתונאים, והכתורות בעיתונאים גרמו לעלי זה להיות מפורסמת ונדרשת בשמו הסרטים האיטלקי. מיוחד שם עליה עינו מתחרהו של פליני, **אלפרדו דיני**, שלקה אותה תחת חסותו ונתן לה תפקידים נכבדים. הפירסומת עזרה לה גם להיבחר לסגנית מיס יוניברס, וכך הפכה המאפרת הסגנה מברא-שבע לימס עליוה אדר, שחקנית מפורסמת, נערת כותרות, סגנית מיס יוני ברס, ומה לא וכל זאת — בגלל המיתון.

המיתון הרס הרבה אנשים, הרבה משפ' חות, הרבה עסקים. לעליזה **אדר** הוא הרס את כל שלושת הדרים ביחד. היא התרשה מבעלה הטרי, סלון האיפור שלה בבאר-שבע נהרס, ואותה עצמה ייאש המי תון לחלוטין. היא ארזה את מזודותיה ונס' עה איטליה. בתחילה רצתה עוד להסתפק בלימוד אי' פור לטלחיונה. אך שערם יופיה, גופה החטוב והמולד-הביש שהתחלף במולוטוב, היא הח' לה מופיעה בסרטים. תחילה — לא חשו' בים במיוחד. אחר, כימיקט-הופיעה בסרט ששורר את השערוריה הגדולה ביותר של ידע הקולנוע האיטלקי מעודו — סירפסו של **פליני**, סאטיריקון שנועד למתוח ביקורת על הסנאט האיטלקי ושחיתותו.